

הכנסת העשרים

יוזמים: חברי הכנסת שולי מועלם-רפאלי
דב חנין
עליזה לביא
רחל עזריה
מירב בן ארי
זהבה גלאון
מיכל רוזין

4307/20/פ

הצעת חוק העונשין (תיקון – איסור פרסום מודעות גיוס לזנות), התשע"ז–2017

הוספת סעיף 205 ד 1. בחוק העונשין, התשל"ז–1977,¹ אחרי סעיף 205 ג יבוא:

"איסור פרסום 205.ד (א) המפרסם או המאפשר פרסום מודעה מודעות גיוס לזנות במטרה לגייס אדם לצורך מתן שירותי זנות, או בנסיבות שיש בהן אפשרות קרובה לוודאי להביא אדם לעיסוק בזנות, דינו – מאסר שלוש שנים.

(ב) מודעה המזמינה אדם לעבוד במקום שמספק שירותי זנות, חזקה כי מפרסם המודעה עבר עבירה כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן הוכח אחרת.

(ג) חזקה כי בעליו של בית עסק המפרסם מודעה כאמור בסעיף קטן (א), למעט נותן שירותי הזנות, הוא המפרסם כאמור באותו בסעיף קטן, אלא אם כן שוכנע בית המשפט אחרת.

¹ ס"ח התשל"ז, ע"מ 226

(ד) בסעיף זה, "פרסום" – פרסום בכתב, במדיה הכתובה, המשודרת או הווירטואלית, לרבות במודעות, כרטיסי ביקור, אתרי אינטרנט, פורומים חברתיים, מדיה דיגיטלית, מדיה חברתית טלפונית או וירטואלית, או בכל אמצעי תקשורת אחר אשר משמש לתקשורת חברתית, להעברת מסרים או להפצה ולשיווק של מוצרים.

(ה) השר לביטחון פנים, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להכריז, בצו שיפורסם ברשומות, על עבירת פרסום מודעות גיוס לזנות כעל עבירת קנס לפי הוראות סעיפים 221 ו-228 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982², וזאת למשך פרק זמן קצוב שלא יעלה על חמש שנים בכל פעם."

ד ב ר י ה ס ב ר

חוק העונשין, התשל"ז-1977, אינו אוסר על עיסוק בזנות, אך מפליל את כל הגורמים המעורבים בניצולה. מודעות הגיוס לזנות מופיעות בין מודעות הדרושים, בתוך אתרי אינטרנט (לעתים תמימים) ואף בקבוצות חברתיות המציעות "עבודה רווחית" לנשים "ליברליות ונאות". מודעות אלו מהוות כלי שרת מרכזי לגיוס קורבנות חדשים לעולם הסחר והזנות על ידי עבריינים. נשים רבות במעגל הזנות, ובעיקר נשים צעירות, מעידות כי כניסתן למעגל הזנות עברה דרך תיווך של מודעות הגיוס לזנות, המגיעות באמצעות אתרי האינטרנט, המכשירים הניידים והקבוצות החברתיות לאוכלוסייה כולה. המודעות המגייסות והמפתות קורבנות חדשים למעגל הזנות הן חוליה הכרחית בשרשרת הזנות והסחר, המאפשרת את הגדלת מעגל הזנות. ואולם, פרסומים אלו לא נאסרו במפורש. הצעת החוק מציעה לאסור על פרסום מודעות הגיוס לזנות כעוד אחת מן העבירות הנלוות והקשורות לניצול הזנות. אף שאין חולק כי המודעות מבטיחות כסף קל ומהיר, מפתות לזנות ומהוות חוליה מרכזית בגיוס לזנות, כיום מעשה הפרסום כשלעצמו אין די בו כדי לקיים את יסודות שתי העבירות של הבאת אדם לידי מעשה זנות או עיסוק בזנות.

הצעת חוק זו נועדה להציב לנגד עיני הציבור את קורבנות הזנות של המחר, אשר נכנסים לתוך מעגל הזנות מתוך מצוקה ונשאבים אליו בערוץ הישיר והזמין ביותר. הצעת חוק זו נועדה להגן על קורבנות העתיד וליצור הרתעה משמעותית בקרב המפרסמים. כמו כן, הצעת החוק נועדה לתת מענה לקשיים רבים בהם נתקלו המשטרה והפרקליטות בהתמודדותן עם תופעת הפרסומים של מודעות הגיוס בהיותם חלק בלתי נפרד מפעילותם הבלתי חוקית של סרסורים וסוחרי נשים.

על מנת להפוך את המאבק בפרסום ליעיל יותר, מאמצת הצעת החוק את ההלכה שנקבעה בפסק דין שוקן, לפיה שימוש בשמות קוד שונים כגון "עיסוי", "אירוח" ושמות נוספים אין בהם די על מנת להכשיר פרסום מעין זה (ת"פ 3635/02 מדינת ישראל נ' רשת שוקן בע"מ ואח' (ניתן ביום 14.9.04)).

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום

² ס"ח התשמ"ב, עמ' 31.

